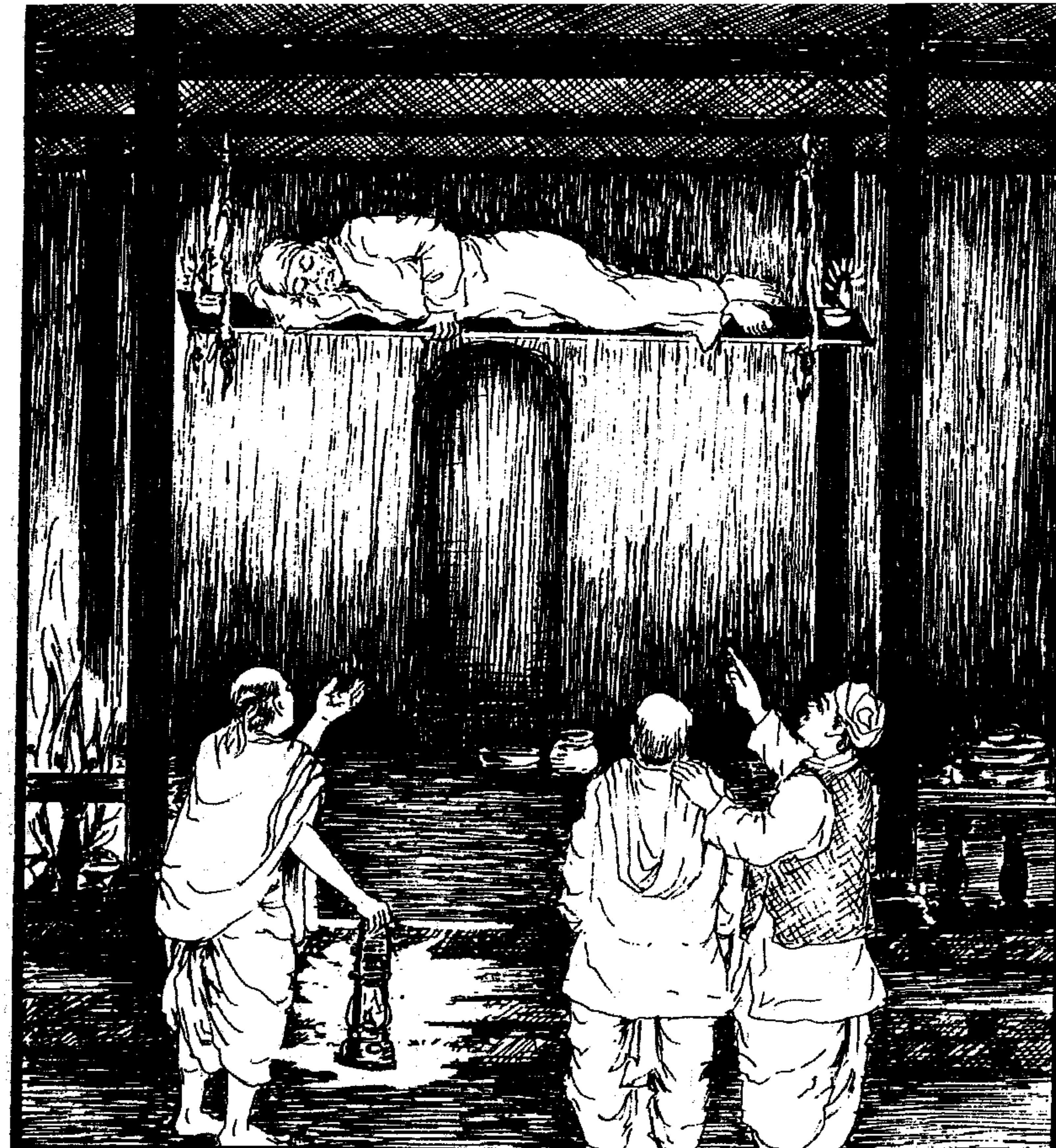

॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ಹತ್ತು

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಸರ್ವಲೋಕ ಹಿತರತನು । ಬ್ರಹ್ಮರೂಪದಲಿ ನಿತ್ಯಸ್ಥಿತನು ।
ಅವಿರತ ಸ್ಮರಿಸಿರಿ ಅವನನು । ಪ್ರೇಮಭರಿತ ಅಂತರಂಗದಿಂದ ॥ 1

ಯಾರ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾತ್ರದಿಂದ । ಬಿಡುಗಡೆ ಜನ್ಮಮರಣಗಳ ತೊಡಕಿನಿಂದ ।
ಸಾಧನಗಳಲೇ ಸಾಧನಶ್ರೇಷ್ಠ ಅದರಿಂದ । ಒಂದು ಕಪರ್ದಿಕದ ಖರ್ಚಿಲ್ಲ ॥ 2

ಅಲ್ಪ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಅನಲ್ಪ ಫಲ । ಅನಾಯಾಸದೆ ದೊರೆಯುವದೆಲ್ಲ ।
ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿರುವಾಗಲೇ ಅವಿಕಲ । ಕ್ಷಣಕ್ಷಣವೂ ಸಾಧನಕೆ ತೊಡಗಬೇಕು ॥ 3

ಇತರ ದೇವರೆಲ್ಲ ಮಾಯಿಕರು । ಗುರುವೇ ಒಬ್ಬ ಶಾಶ್ವತ ದೇವರು ।
'ಗೆರೆಯ ಮೇಲೆ ಗೂಟ ಜಡೆಯುವವರು' । ಚರಣದಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ನೋಡಬೇಕು ॥ 4

ನ್ಯಾಯಮಿಮಾಂಸೆಗಳ ಜ್ಞಾನ । ಬೇಕಿಲ್ಲ ಬೇರೆ ಯತ್ನ ।
ಮಾಡಲು ಚೊಕ್ಕ ಗುರು ಸೇವೆಯನ್ನ । ಸಂಸಾರದ ತಾಪತ್ರಯ ಹರಿಯುವದು ॥ 5

ಅಧಿಭೂತ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ । ಮೂರನೆಯ ದುಃಖವು ಅಧಿ ದೈವಿಕ ।
ಹೋಗುವರು ದಾಟಿ ಭಕ್ತರು ಭಾವಿಕ । ಸದ್ಗುರುವೇ ಅಂಬಿಗನಾಗಿರಲು ॥ 6

ತೇಲಲು ಲೌಕಿಕ ಸಾಗರದಲಿ । ವಿಶ್ವಾಸವಿರಬೇಕು ಅಂಬಿಗನಲಿ ।
ಅದರಂತೆ ಇರಬೇಕು ಗುರುವಿನಲಿ । ಅವನೇ ಭವಸಾಗರವ ದಾಟಿಸುವ ॥ 7

ನೋಡಿ ಭಕ್ತರ ಭಾವ ಭಕ್ತಿ । ಕರತಲಗತ ಮಾಡುವ ಸಂವಿತ್ತಿ ।
'ಆನಂದ ಲಕ್ಷಣ' ಮೋಕ್ಷ ಪ್ರಾಪ್ತಿ । ಕೈಗೆ ಕೊಡುವ ಲೀಲೆಯಿಂದ ॥ 8

ಯಾರ ದರ್ಶನದಿಂದ ಹರಿದು ಹೃದಯ ಗ್ರಂಥಿಗಳು । ಎಲ್ಲ ವಿಷಯ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗಲು ।
ಕ್ಷಯಿಸುವವು ಸಂಚಿತ ಕರ್ಮಗಳು । ಅಂಥವನ ಚರಿತೆಯ ಹಾಡುವಾ ॥ 9

ಅಧ್ಯಾಯ ಎಂಟರಲಿ ಆಯಿತು ಕಥನ । ನರಜನ್ಮದ ಪ್ರಯೋಜನ ।
ಒಂಭತ್ತನೆಯದರಲಿ ಭಿಕ್ಷಾವೃತಿಯ ಗಹನ । ಗುಣವರ್ಣನೆ ಕೇಳಿದಿರಿ ॥ 10

ಬಾಯಜಾಬಯಿಯ ರೊಟ್ಟಿ ಪಲ್ಯ । ಖುಶಾಲಚಂದನ ಸಮಾಚಾರವೆಲ್ಲ ।
ಮ್ಹಾಳಸಾಪತಿ ತಾತ್ಯಾರ ಶಯನ ಪ್ರಕಾರಗಳ । ಕಿವಿಗಿಂಪಾದವುಗಳ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು ॥ 11

ಇನ್ನು ಶ್ರೋತೃಗಳಾಗಿ ಸಾವಧಾನ । ಕೇಳಿರಿ ಬಾಬಾರ ಮುಂದಿನ ಚರಿತೆಯನ ।
ಹೇಗಿರುತಿದ್ದರವರು ಎಲ್ಲಿ ಅವರ ಶಯನ । ಅಲಕ್ಷ್ಯ ವಿಚರಣ ಅವರದು ॥ 12

ಎಂಥ ಲೌಕಿಕ ಅವರದಿರುತ । ಹಿಂದುಯವನರೀರ್ವರಗೂ ತಾತ ।
ಹುಲಿಕುರಿಗಳಗೂ ವಿಶ್ವಾಸದ ಆಶ್ರಿತ । ನಿಃಶಂಕ ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ವಿಹರಿಸುವರು ॥ 13

ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆಗಳ ಕಥೆ ಮುಗಿಯಿತು । ಇನ್ನು ಅವರು ಇರುವ ರೀತಿಯನು ಮತ್ತು ।
ಎಲ್ಲಿ ಮಲಗುತಿದ್ದರು ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲಿದ ಕುರಿತು । ಕೇಳಬೇಕು ಶ್ರೋತೃಗಳು ಆದರದಲಿ ॥ 14

ಹಲಿಗೆಯೊಂದು ನಾಲ್ಕು ಮೊಳ ಉದ್ದ । ಒಂದೇ ಒಂದು ಗೇಣು ಅಗಲದ ।
ಎರಡೂ ತುದಿಗಳಿಗೆ ಚಿಂದಿ ಕಟ್ಟಿದ । ಆದರಿಂದ ಅದನು ಉಯ್ಯಾಲೆಯಂತೆ ತೊಲೆಗೆ ಕಟ್ಟಿತ್ತು ॥ 15

ಇಂಥ ಹಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬಾಬಾ ಮಲಗಲು । ಕಾಲ್ದೆಸೆ ತಲೆದೆಸೆಗೆ ಉರಿವ ಹಣತೆಗಳು ।
ಅಲಕ್ಷ್ಯಗತಿಯ ಚಲನವಲನೆಗಳು । ಅದ ಹತ್ತಿ ಇಳಿಯುವದನು ಯಾರೂ ಕಾಣರು ॥ 16

ತಲೆಬಾಗಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುವರು । ಇಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿರುವರು ।
ಆದರೆ ಯಾವಾಗ ಏರುವರು ಇಳಿಯುವರು । ಅದ ಮಾತ್ರ ಯಾರೂ ಅರಿಯರು ॥17

ಹಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಚಿಂದಿಗಳೆಂಥವು । ಅವರ ತೂಕವನ್ಹೇಗೆ ತಡೆಯುವವು ।
ಹತ್ತಿರ ಮಹಾಸಿದ್ಧಿಗಳಿರುವವು । ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆ ಹಲಿಗೆ ॥ 18

ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕಣವಿದ್ದರೂ ಚುಚ್ಚುವದು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ । ಅಣಿಮಾವಂತನು ಸುಖದಿಂದ ಅಡಗುವನಲ್ಲಿ ।
ನೊಣ, ಹುಳು, ಇರುವೆಗಳ ರೂಪದಲಿ । ಸಂಚಾರ ಸುಲಭವು ಬಾಬಾರಿಗೆ ॥ 19

ಅಣಿಮಾ ಇರಲವರ ಮನೆಯ ಆಳು । ತಡವೇನು ಅವರಿಗೆ ನೊಣವಾಗಲು ।
ಆಕಾಶದಲಿ ಅಂತರದಿ ಇರಬರಲು । ಆ ಹಲಿಗೆಯೊಂದು ನಿಮಿತ್ತವಷ್ಟೇ ॥ 20

ಅಣಿಮಾ-ಮಹಿಮಾ-ಲಘುಮಾದಿಗಳು । ಅಷ್ಟಸಿದ್ಧಿ ನವನಿಧಿಗಳು ।
ಬದ್ಧಾಂಜಲಿಯಾಗಿ ಬಳಿ ನಿಂತಿರಲು । ಹೆಸರಿಗಷ್ಟೇ ಆ ಹಲಿಗೆ ॥ 21

ಹುಳು ಹುಪ್ಪಡಿ ಶ್ವಾನ ಸೂಕರ । ಪಶು ಪಕ್ಷಿ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರ ।
ಬಡವ ಬಲ್ಲಿದ ಚಿಕ್ಕ ದೊಡ್ಡವರ । ಎಲ್ಲರ ಸಮನಾಗಿ ಕಾಣುವನವ ॥ 22

ನೋಡಲು ಶಿರಡಿಯ ನಿವಾಸಿಯವ । ಮೂರುವರೆ ಕೈಯ ದೇಹದವ ।
ಆದರೂ ಎಲ್ಲರ ಹೃದಯ ನಿವಾಸಿಯವ । ಪುಣ್ಯರಾಶಿ ಆ ಮಹಾರಾಜ ॥ 23

ಅಂತರಂಗದಲಿ ನಿಃಸಂಗ ಉದಾಸ । ಹೊರಗೆ ಲೋಕಸಂಗ್ರಹದ ಹರುಷ ।
ಅಂತರದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ನಿರಾಶೆ । ಹೊರಗೆ ಪಾಶ ಭಕ್ತರದು ॥ 24

ಅಂತರಂಗದಲಿ ಅತ್ಯಂತ ನಿಷ್ಕಾಮ । ಬಾಹ್ಯದಲಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅತಿ ಸಕಾಮ ।
ಒಳಗೆ ನಿಜಶಾಂತಿಯ ಧಾಮ । ಹೊರಗೆ ಪ್ರಕಾಮ ಸಂತಪ್ತ ॥ 25

ಅಂತರದಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ಥಿತಿ । ಹೊರಗೆ ತೋರುವದು ಪೈಶಾಚ್ಯ ವೃತ್ತಿ ।
ಅಂತರದಿ ಅದ್ವೈತ ಪ್ರೀತಿ । ಹೊರಗೆ ವಿಶ್ವದ ತೊಡಕೆಲ್ಲ ॥ 26

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಪ್ರೇಮಭಾವದಿಂದಿರುವರು । ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕೈಲಿ ಕಲ್ಲು ಹಿಡಿದು ಬೆನ್ನಟ್ಟುವರು ।
ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಬೈಗುಳ ಮಳೆಗರೆವರು । ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರೀತಿಯಲಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವರು ॥ 27

ಒಮ್ಮೆ ಶಾಂತದಾಂತ ಉಪರತ । ತಿತಿಕ್ಷೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಮಾಹಿತ ।
ಆತ್ಮಸ್ಥಿತ ಮತ್ತು ಆತ್ಮರತ । ಪ್ರಸನ್ನ ಚಿತ್ತನು ಭಕ್ತರಿಗೆ ॥ 28

ಏಕಾಸನದಲ್ಲೇ ನಿತ್ಯಲೀನ । ಇರದವನಿಗೆ ಗಮನಾಗಮನ ।
ದಂಡಕಾಷ್ಠವೇ ದಂಡನಿಧಾನ । ತೂಷ್ಣ್ಯಾವಸ್ಥಾನ ನಿಶ್ಚಿಂತ ॥ 29

ಅಲ್ಲ ಕೀರ್ತಿ ವಿತ್ತೇಷಣೆಗೆ । ಭಿಕ್ಷಾಚರ್ಯವು ಪ್ರಾಣರಕ್ಷಣೆಗೆ ।
ಇಂಥ ಯೋಗಾರೋಹಣೆ ಮಾಡಿದವಗೆ । ಅದೇ ಕಾಲಕ್ರಮಣ ಅವಗೆ ॥ 30

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಯತಿಯವ ಸನ್ಯಾಸವೇಷದಲಿ । ಸಟಕಾ ಅದೇ ದಂಡ ಕೈಯಲ್ಲಿ ।
'ಅಲ್ಲಾ-ಮಾಲಿಕ' ಮಾತು ಬಾಯಿಯಲಿ । ಅಖಂಡ ಭಕ್ತಪ್ರೀತಿಯು ॥ 31

ಹೀಗೆ ಸಾಯಿಯ ಸಗುಣಮೂರ್ತಿ । ಮನುಷ್ಯ ರೂಪದಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ।
ಪೂರ್ವ ಪುಣ್ಯಾರ್ಜಿತವೇ ಈ ಸಂಪತ್ತಿ । ಅಕಸ್ಮಾತ ಕೈಗೆಟುಕಿದೆ ॥ 32

ಅವರ ಮನುಷ್ಯರೆಂದು ತಿಳಿದವರು । ಆ ಮಂದಮತಿಗಳು ಮಂದಭಾಗ್ಯರು ।
ವಿಚಿತ್ರ, ದೈವಗತಿ ಪಡೆದವರು । ಅವರಿಗಿದು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದೀತೇ ॥ 33

ಸಾಯಿ ಆತ್ಮಬೋಧದ ಸಂಸ್ಥಾನ । ಸಾಯಿ ಆನಂದ ವಿಗ್ರಹಪೂರ್ಣ ।
ಅವರ ಬೆನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ತೂರ್ಣ । ಭವಾರ್ಣವವ ಸಂಪೂರ್ಣ ದಾಟಿಸುವ ॥ 34

ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯಾವುದು ಅಪಾರ ಅನಂತ । ತುಂಬಿದೆ ಆ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ತಂಭ ಪರ್ಯಂತ ।
ಹೀಗಿರುವ ಈ ನಿರಂತರ ಅಭಿನ್ನ ಅತ್ಯಂತ । ಬಾಬಾ ಮೂರ್ತಿಮಂತ ಆದಾಗಿರುವರು ॥ 35

ಕಲಿಯುಗದ ಕಾಲಪ್ರಸಾರ । ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಸಾವಿರ ।
ಸ್ಥೂಲಮಾನದಲಾಗದು ಐದು ಸಾವಿರ । ಬಾಬಾರ ಅವತಾರವಾಯಿತು ॥ 36

ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೆ ಶಂಕೆ ಬರುವದು । ಜನ್ಮತಿಥಿಯೇ ಗೊತ್ತಿರದು ।
ಯಾವ ಆಧಾರದಲಿ ಇದ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದುದು । ಅದಕೆ ಲಕ್ಷವಿಟ್ಟು ಕೇಳಿರಿ ॥ 37

ಆನಿರ್ವಾಣ ಕೃತ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ । ಶಿರಡಿ ಕ್ಷೇತ್ರ, ನಿವಾಸಿಯಾದ ।
ಅರವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರಗಳ ಕಳೆದ । ಕ್ಷೇತ್ರ, ಸನ್ಯಾಸಿ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ॥ 38

ಹದಿನಾರು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ । ಪ್ರಕಟರಾದರು ಬಾಬಾ ಶಿರಡಿಯಲ್ಲಿ ।
ಮೂರು ವರ್ಷಗಳು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ । ಇಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು ॥ 39

ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೋದವರು । ದೂರ ನಿಜಾಮಶಾಹಿಯಲಿ ಕಂಡರು ।
ಮದುವೆ ದಿಬ್ಬಣದೊಂದಿಗೆ ಬಂದರು । ಶಿರಡಿಯಲುಳಿದರು ಕೊನೆತನಕ ॥ 40

ವಯಸ್ಸಿತ್ತಾಗ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ । ಅಲ್ಲಿಂದ ಅಖಂಡ ಶಿರಡಿಯವಾಸ ।
ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅರವತ್ತು ವರ್ಷದ ನಿವಾಸ । ಎಲ್ಲರೂ ಇದ ಬಲ್ಲರು ॥ 41

ಶಕೆ ಹದಿನೆಂಟು ನೂರಾ ನಲವತ್ತು । ಆಶ್ವೀನ ಶುದ್ಧ ದಶಮಿ ಆ ಹೊತ್ತು ।
ವಿಜಯಾದಶಮಿಯ ಸುಮೂರ್ತವಿತ್ತು । ಬಾಬಾ ನಿಜಧಾಮಕ್ಕೆತಿದರು ॥ 42

ಈ ರೀತಿ ಎಂಭತ್ತು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸವರಿಗೆ । ಸ್ಥೂಥಮಾನದಿಂದ ನಿಶ್ಚಯವಾಗೆ ।
ಹದಿನೇಳು ನೂರಾ ಅರವತ್ತು ಶಕೆಗೆ । ಬಾಬಾರ ಜನ್ಮ ನಿರ್ಣಯವಾಯಿತು ॥ 43

ಕಾಲದ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಡುವ । ಅಂಥ ಮಹಾತ್ಮನ ಆಯುಷ್ಯವ ।
ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಹೇಳುವ । ಸಾಹಸ ಮಾಡುವದು ಕಷ್ಟವೇ ॥ 44

ಮಹಾತ್ಮರು ನಿತ್ಯ ಸ್ವಸ್ಥಾನದಲಿ ಸ್ಥಿತರು । ಜನ್ಮ ಮರಣ ವಿರಹಿತರು ।
ಉದಯಾಸ್ತಗಳಿಲ್ಲದ ಸೂರ್ಯನಂತವರು । ಅಚಲರು ಸ್ವಸ್ಥರು ಯಾವಾಗಲೂ ॥ 45

ಶಕೆ ಹದಿನಾರು ನೂರಾ ಮೂರು । ಆಗ ರಾಮದಾಸರು ಸಮಾಧಿಸ್ತರಾದರು ।
ಉದಯಕ್ಕೆ ಬಂದರು ಸಾಯಿಯವರು । ಎರಡು ಶತಕಗಳು ಕಳೆಯುವ ಮೊದಲೇ ॥ 46

ಭರತಭೂಮಿಯಾಯಿತು ಯವನಾಕ್ರಾಂತ । ಹಿಂದೂ ನೃಪ ಪಾದಾಕ್ರಾಂತ ।
ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗವಾಯಿತು ಲುಪ್ತ । ಧರ್ಮರಹಿತ ಜನರಾದರು ॥ 47

ಆಗ ರಾಮದಾಸರು ಮುಂದಾದರು । ಶಿವರಾಯನನು ಕೈಗೆ ಹಿಡಿದರು ।
ಯವನರಿಂದವರು ರಕ್ಷಿಸಿದರು । ಗೋವು ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನು ॥ 48

ಇನ್ನೂ ಎರಡು ಶತಕಗಳೂ ಕಳೆಯದಿರಲು । ಮತ್ತೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹದಗೆಡಲು ।
ಹಿಂದೂ ಅವಿಂಧರಲಿ ಇಬ್ಬಣಗಳಾಗಲು । ಅದನು ಬಾಬಾ ಮುರಿದರು ॥ 49

ರಾಮರಹೀಮರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದು । ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಭೇದ ಅವರಲ್ಲಿರದು ।
ನಡತೆಯಲೇಕೆ ದೂರಾಗುವದು । ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗವನೇಕೆ ಹಿಡಿಯಬೇಕು ॥ 50

ಮಕ್ಕಳೇ ನೀವೆಂಥ ಮೂಢರಾದಿರಿ । ಹಿಂದೂ ಯವನರು ಒಂದಾಗಿರಿ ।
ದೃಢವಾದ ಸುವಿಚಾರಾರೂಢರಾಗಿರಿ । ಅದರಿಂದಲೇ ಆಚೆ ದಡ ಸೇರುವಿರಿ ॥ 51

ವಾದ ವಿವಾದಗಳು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ । ಯಾರು ಯಾರನ್ನೂ ಸರಿಗಟ್ಟಬೇಕಿಲ್ಲ ।
ಶ್ರೀ ಹರಿಯು ರಕ್ಷಿಸುವ ನಿಮ್ಮನೆಲ್ಲ । ನಿತ್ಯನಿಜಹಿತ ತಿಳಿದು ವರ್ತಿಸಿರಿ ॥ 52

ಯೋಗ ಯಾಗ ತಪ ಜ್ಞಾನ । ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ಹರಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಸಾಧನ ।
ಇವೆಲ್ಲ ಇರಲೂ ಹರಿವಿಹೀನ । ಅಂಥವನ ಜನ್ಮ ನಿರರ್ಥವು ॥ 53

ಯಾರೊಬ್ಬರು ಅಪಕಾರ ಮಾಡಿದರೂ । ಪ್ರತಿಕಾರವನೆಂದೂ ಮಾಡದಿರು ।
ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುತಿರು । ಅವರ ಉಪದೇಶದ ತಿರುಳಿದು ॥ 54

ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಅಂತೆಯೇ ಪರಮಾರ್ಥಕ್ಕೆ । ಉಪದೇಶವಿರುವದು ಹಿತಾವಹ ಎಲ್ಲಕ್ಕೆ ।
ಸುಲಭಮಾರ್ಗವಿದು ಎಲ್ಲಕ್ಕೆ । ಉಚ್ಚ ನೀಚ ಸ್ತ್ರೀ ಶೂದ್ರರಿಗೆ ॥ 55

ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ರಾಜ ವೈಭವವೆಲ್ಲ । ಎಚ್ಚರಾದಾಗ ಇರುವದಿಲ್ಲ ।
ಅದರಂತೆ ಈ ಸಂಸಾರವೆಲ್ಲ । ಬರಿ ಭಾವನೆ ಮಾತ್ರ ಅದರದು ॥ 56

ದೇಹಾದಿ ಸುಖ ದುಃಖ ಮಿಥ್ಯತ್ವ । ಇದೇ ಯಾರ ಪ್ರಪಂಚ ತತ್ವ ।
ನಿಜಾನುಸಂಧಾನದಿಂದ ಸ್ವಪ್ನ ಭ್ರಮತ್ವವ । ಕಳೆದು ಮುಕ್ತಿತ್ವ ಸಾಧಿಸಿದರು ॥ 57

ಶಿಷ್ಯನ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಕಂಡು । ಮನದಿ ಬಲು ಕಳವಳಗೊಂಡು ।
ದೇಹಾತೀತತೆಯ ಹೇಗೆ ಪಡೆದಾನೆಂದು । ಹಗಲಿರುಳು ಚಿಂತೆ ಅವರಿಗೆ ॥ 58

ಅಹಂಬ್ರಹ್ಮಾಕಾರ ವೃತ್ತಿ । ಅಖಂಡಾನಂದದ ಮೂರ್ತಿ ।
ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಚಿತ್ತಸ್ಥಿತಿ । ಬಂದೀತು ನಿವೃತ್ತಿಯ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ॥ 59

ತಾಳ ವೀಣೆಗಳ ಹಿಡಿದು । ಮನೆಮನೆಗಳಿಗೆ ತಿರುಗುವದು ।
ದೀನರಾಗಿ ಕೈ ಒಡ್ಡುವದು । ಬರುಹೋಗುವರೆದುರಿಗೆ ಇದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ॥ 60

ಇರುವರಿಂಥವರು ಬಹುಜನ ಗುರು । ಹಿಡಿಹಿಡಿದು ಶಿಷ್ಯರ ಮಾಡುವರು ।
ಕಿವಿಮಂತ್ರವನ್ನು ಕೊಡುವರು । ಅವರ ವಿತ್ತಾರ್ಥಗಳ ಹೊಡೆದು ॥ 61

ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ನೀಡುವದು ಧರ್ಮಶಿಕ್ಷಣ । ತಾನು ಮಾಡುವದು ಅಧರ್ಮಾಚರಣ ।
ಅಂಥವರಿಂದೆಂಥ ಭಾವತರಣ । ಜನ್ಮ ಮರಣಗಳು ತಪ್ಪಿಯಾವು ॥ 62

ತಮ್ಮ ಧಾರ್ಮಿಕತ್ವ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಬೇಕು । ಅದರ ಧ್ವಜಗಳು ಜಗದಿ ಹಾರಾಡಬೇಕು ।
ಮನದಿ ಇಂಥ ಭಾವನೆಯು ಎಷ್ಟಕ್ಕೂ । ಇರದಂಥ ಮೂರ್ತಿಯದು ಸಾಯಿಯದು ॥ 63

ದೇಹಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ ಎಡೆ । ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯು ಶಿಷ್ಯರೆಡೆ ।
ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಇದೇ । ಅಂಥ ಈ ಮೂರ್ತಿ ಸಾಯಿಯದು ॥ 64

ನಿಯತ ಮತ್ತು ಅನಿಯತನೆಂದು । ಗುರುಗಳಲಿ ಎರಡು ಪ್ರಕಾರವಿರುವದು ।
ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ಧಾರ ಒಬ್ಬರದು । ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸುವೆ ॥ 65

ದೈವೀ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪರಿಪಕ್ವಗೊಳಿಸುವದು । ಅಂತಃಕರಣದಿಂದ ನಿರ್ಮಲವಾಗುವದು ।
ಇಷ್ಟೇ ಕೊಡುಗೆ ಅನಿಯತ ಗುರುವಿನದು । ಮೋಕ್ಷದ ದಾರಿಯ ತೋರುವದು ॥ 66

ನಿಯತ ಗುರುವಿನೊಡನಾಗಲು ಸಖ್ಯ । ದ್ವೈತ ಕಳೆದು ಆಗುವದು ಐಕ್ಯ ।
'ತತ್ವಮಸಿ' ಮಹಾವಾಕ್ಯ । ಸಾಕ್ಷಾತ ಅದನು ತೋರುವ ॥ 67

ಚರಾಚರದಲಿ ತುಂಬಿರುವ ಗುರು । ಭಕ್ತರಿಗಾಗಿ ಸಾಕಾರರಾಗುವರು ।
ಅವತಾರಕಾರ್ಯವು ಮುಗಿಯಲಿವರು । ನಿಜಾವತಾರವ ಮುಗಿಸುವರು ॥ 68

ಸಾಯಿ ಇದ್ದರು ಈ ಎರಡನೆಯ ಗುಂಪಿನಲಿ । ಅವರ ಚರಿತ್ರೆಯ ನಾನೇನು ವರ್ಣಿಸಲಿ ।
ಬುದ್ಧಿಯನೀಯುವರು ಅವರಾವ ರೀತಿಯಲಿ । ಅಂತೆಯೇ ಈ ಲೇಖನವಾಗುವದು ॥ 69

ಲೌಕಿಕದಲಿ ವಿದ್ಯೆ ನೀಡುವ ಗುರುಗಳು ಅನೇಕರು । ಸ್ವರೂಪದಲಿ ನಿಲಿಸುವವನೇ ಸದ್ಗುರು ।
ಭವವ ದಾಟಿಸುವವರೇ ಸಮರ್ಥರು । ಅಗೋಚರ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯು ॥ 70

ಯಾರೇ ಹೋಗಲಿ ಪಡೆಯಲು ದರ್ಶನ । ಅವರ ಭೂತ ಭವಿಷ್ಯ ವರ್ತಮಾನ ।
ಕೇಳದೆಯೇ ಸಾಯಿ ಮಾಡುವರು ನಿವೇದನ । ಅವರ ಕುಂದು ಕೊರತೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ॥ 71

ಬ್ರಹ್ಮಭಾವವನಿಟ್ಟು ಭೂತ ಮಾತ್ರದಲಿ । ನೋಡುವವರಾರೋ ಸರ್ವತ್ರದಲ್ಲಿ ।
ಸರಿಸಮವಾಗಿರುವರು ಅರಿ ಮಿತ್ರರಲ್ಲಿ । ತಿಲಮಾತ್ರ ಭೇದವನರಿಯರು ॥ 72

ನಿರಪೇಕ್ಷ ಮತ್ತು ಸಮದರ್ಶಿಗಳು । ಅಪಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೂ ಅಮೃತ ವರ್ಷಿಸಲು ।
ಸಮಚಿತ್ತರು ಉತ್ಕರ್ಷ-ಅಪಕರ್ಷಗಳಲ್ಲೂ ವಿಕಲ್ಪವು ಅವರನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸದು ॥ 73

ಈ ನಶ್ವರ ದೇಹವನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ । ದೇಹ ಗೇಹದೊಳಗೆ ಅವರು ತೊಡಗರು ।
ನೋಡಲು ದೇಹಿಗಳಾದರೂ ಅಂತರಂಗದಿ ವಿದೇಹಿಗಳವರು । ಅಂಥವರು ಇದೇ ದೇಹದಲಿ ನಿರ್ಮುಕ್ತರು ॥ 74

ಧನ್ಯರು ಶಿರಡಿಯ ಜನ । ಸಾಯಿಯೇ ಆಗಿರುವ ಅವರ ದೇವತಾರ್ಚನ ।
ಮಾಡುತ್ತ ಅಶನ-ಭೋಜನ-ಶಯನ । ಅಖಂಡ ಚಿಂತನ ಸಾಯಿಯದು ॥ 75

ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಹಿತ್ತಲಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತ । ಕುಟ್ಟುತ್ತ ಬೀಸುತ್ತ ಮೊಸರು ಕಡೆಯುತ್ತ ।
ಬಾಬಾರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತ । ಇರುವರೇ ಧನ್ಯರು ॥ 76

ಕೂಡುತ್ತ ಉಣ್ಣುತ್ತ ಮಲಗುತ್ತ । ಬಾಬಾರ ಹೆಸರನ್ನು ಅಕ್ಷಯ ಜಪಿಸುತ್ತ ।
ಬಾಬಾರೇ ದೇವರೆನ್ನುತ್ತ । ಮತ್ತೊಬ್ಬ ದೇವರವರಿಗಿಲ್ಲ ॥ 77

ಏನವರ ಬಾಬಾರ ಪ್ರೀತಿಯು । ಏನವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಸವಿಯು ।
ನಿರ್ಮಳ ಪ್ರೇಮದ್ದೇ ಆಗುವದು ಕವಿತೆಯು । ಅವರ ಕವಿತ್ವದಲಿ ವಿದ್ವತ್ತೇ ಬೇಕಿಲ್ಲ ॥ 78

ಸಾದಾ ಸರಳ ಭಾಷೆ ನಿಜವದು । ಎಳ್ಳು ಕಾಳಷ್ಟೂ ವಿದ್ಯೆ ಇರದು ।
ಅದರಿಂದ ಹೊರಟ ಕವಿತ್ವ ಮಿಂಚುವದು । ಜಾಣರೂ ತಲೆದೂಗಬೇಕು ॥ 79

ನಿಜವಾದ ಪ್ರೀತಿಯ ಆವಿರ್ಭವನ । ನಿಜದಲಿ ಅದಕೇ ಎನಬೇಕು ಕವನ ।
ಬಾಬಾರ ಈ ವಾಣಿಗಳಲಿ ಅದನ । ಶ್ರೋತೃಗಳು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ॥ 80

ಇವುಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಸಿಗಬಹುದು । ಶ್ರೋತೃಗಳ ಶ್ರವಣೇಚ್ಛೆ ಪೂರೈಸಬಹುದು ।
ಕವನದ್ದೇ ಅಧ್ಯಾಯವಾಗಬಹುದು । ಸಾಯಿಬಾಬಾ ಅದನು ಇಚ್ಛಿಸಿದರೆ ॥ 81

ನಿರಾಕಾರವು ಭಕ್ತರ ಕೃಪೆಗಾಗಿ । ಶಿರಡಿಯಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿತು ಸಾಯಿ ರೂಪವಾಗಿ ।
ದೇಹಾಹಂಕಾರ ವಿಕಾರಗಳಿಂದ ದೂರಾಗಿ । ಭಕ್ತಿ ಸ್ವರೂಪದಲಿ ಗುರುತಿಸಬೇಕು ॥ 82

ಇಲ್ಲವೇ ಭಕ್ತರ ಪುಣ್ಯ ಫಲಿಸಿತು । ಪ್ರಾಪ್ತ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಒಳಗಿದ್ದಿತು ।
ಸಾಯಿ ರೂಪದಲಿ ಪೂರ್ಣ ಅಂಕುರಿಸಿತು । ಹಣ್ಣಾಯಿತದಕೆ ಶಿರಡಿಯಲಿ ॥ 83

ಅನಿರ್ವಾಚ್ಯಕ್ಕೆ ವಾಚೆಯೊಡೆಯಿತು । ಅಜನ್ಮನ ಜನ್ಮವಾಯಿತು ।
ಅಮೂರ್ತದ ಮೂರ್ತಿ ಘಟಿಸಿತು । ಕರುಣರಸವೇ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿದಂತೆ ॥ 84

ಯಶವಂತ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಂತ । ವೈರಾಗ್ಯಶಾಲಿ ಜ್ಞಾನವಂತ ।
ಐಶ್ವರ್ಯ ಔದಾರ್ಯಮಂಡಿತ । ಷಡ್ಗುಣಾನ್ವಿತ ಮೂರ್ತಿಯಿದು ॥ 85

ವಿಲಕ್ಷಣ ಬಾಬಾರ ನಿಗ್ರಹ । ಸ್ವಯಂ ಇದ್ದರೂ ಅಪರಿಗ್ರಹ ।
ಅಮೂರ್ತರು ಇದ್ದರೂ ಧರಿಸಿದರು ವಿಗ್ರಹ । ಭಕ್ತಾನುಗ್ರಹದ ಕಾರಣಕೆ ॥ 86

ಅವರ ಕೃಪಾಭಾವವೆಂಥದು । ಭಕ್ತರ ಭಾವದಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವದು ।
ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರ ಇರುವದು । ಯಾವ ದೇವರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು ॥ 87

ವಾಗ್ದೇವತೆ ನುಡಿಯಲು ಹಿಂಜರಿಯಬೇಕು । ಕೇಳಲು ಕಿವಿಗಳೇ ನಾಚಬೇಕು ।
ಅಂಥದನು ಸಾಯಿ ಬಾಬಾ ನುಡಿಯಬೇಕು । ಭಕ್ತರ ಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ॥ 88

ಆ ಶಬ್ದಗಳ ಅನುವಾದ ಮಾಡುವದು । ಅದಕಿಂತ ಮೂಕರಾಗಿರುವದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು ।
ಆದರೂ ಸರಿಯಲ್ಲ ಕರ್ತವ್ಯದಿ ತಪ್ಪುವದು । ಅದಕೆ ನುಡಿಯಬೇಕಾಯಿತು ॥ 89

ಭಕ್ತರ ಕರುಣೆಗಾಗಿ ಬಾಬಾರ ನುಡಿ । ನುಡಿಯಿತು ಬಲು ಲೀನತನದಿ ।
"ದಾಸಾನುದಾಸನಾಗಿರುವೆ ನಾ ನಿಮ್ಮ ಋಣದಿ । ಹೊರಟಿರುವೆ ನಿಮ್ಮ ದರುಶನಕೆ ॥90

ಇದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೃಪೆ ನಿಮ್ಮದು । ಅದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಚರಣಗಳ ಕಂಡುದು ।
ಹುಳು ನಾ ನಿಮ್ಮ ಹೊಲಸಿನಲ್ಲಿಯದು । ಆದರಿಂದ ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಧನ್ಯ ನಾನು" ॥91

ಏನು ಬಾಬಾರ ಲೀನತೆಯಿದು । ನಮ್ರತನದ ಪ್ರೀತಿ ಎಷ್ಟದು ।
ಎಂಥ ಉಚ್ಚ ನಿರಭಿಮಾನತೆ ಇದು । ಶಾಲೀನತೆಯೂ ಇದರಂತೆಯೇ ॥ 92

ಬಾಬಾರು ಹೀಗೆ ನುಡಿದದ್ದನ್ನು । ಸತ್ಯವಿರುವದೆಂದೇ ಸಾದರ ಪಡಿಸಿದೆನು ।
ಯಾರಾದರೂ ಅನಬಹುದವರ ನಾ ಅನಾದರಿಸಿದೆನು । ಅದಕೆ ಶಿರಗೊಡ್ಡಿ ಬೇಡುವೆ ॥ 93

ನಾಲಿಗೆಗಾಗಿದ್ದೀತು ಮೈಲಿಗೆ । ಪಾಪ ಕಳೆಯಲು ಶ್ರವಣಗಳಿಗೆ ।
ಸಾಯಿ ನಾಮದ ಆವರ್ತನೆಗೆ । ಸುರು ಮಾಡಿದರೆ ದೋಷಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗುವವು ॥ 94

ಜನ್ಮಜನ್ಮಗಳ ನಮ್ಮ ತಪಕೆ । ಕೇವಲ ಸಾಯಿ ಕೃಪೆಯೇ ಫಲವದಕೆ ।
ತೃಷಾರ್ತರ ತೃಷೆ ಹಿಂಗುವುದಕೆ । ಶೀತಲ ಜಲದಂತೆ ಸುಖದಾಯಕ ॥ 95

ಜಿಹ್ವೆಯಿಂದ ರುಚಿ ನೋಡುವೆವು । ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿಯುವೆವು ।
ರುಚಿ ಕಂಡವರಿಗಿರದದರ ಅರಿವು । ರಸ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ರಸನೆಯದಲ್ಲಿ ॥ 96

ವಿಷಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲದವನು । ಹೇಗೆ ವಿಷಯಗಳ ಸೇವಿಸುವನು ।
ಅವನೇನು ವಿಷಯದಲಿ ತೊಡಗುವನು । ವಿಷಯ ಸ್ಪರ್ಶವೇ ಇಲ್ಲದವನು ॥ 97

ನಯನ ದ್ವಾರದಿಂದ ಅವಲೋಕಿಸುವರು । ಯಾವ ಪದಾರ್ಥವು ಮುಂದೆ ಬಂದರೂ ।
ಆದರೂ ನೋಡಿದ್ದನ್ನೇ ಅರಿಯರು । ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಫೂರ್ತಿಕಾರ್ಯ ಮಾಡದ್ದರಿಂದ ॥ 98

ಹೇಗೆ ಹನುಮಂತನ ಹುಟ್ಟುಡುಗೆ । ಕಂಡುದು ತಾಯಿ ಮತ್ತು ರಾಮ ಇಬ್ಬರಿಗೆ ।
ಅಂದಮೇಲವನ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆಗೆ । ತುಲನೆಯನಾರು ಮಾಡಬಲ್ಲರು ॥ 99

ಆಗಿಲ್ಲದಾಗ ಮಾತೆಗೇ ಲಿಂಗಾವಲೋಕನ । ಇತರರದಲ್ಲೇನು ಕಥನ ।
ಬಾಬಾರ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವೂ ಬಲು ಕಠಿಣ । ಅಪೂರ್ವ ಪೂರ್ಣತ್ವ ಅವರದು ॥ 100

ಉಡುಗೆ ಲಂಗೋಟಿ ಕೌಪೀನ । ಲಿಂಗ ಅಜಾಗಲ ಸಮಾನ ।
ಕೇವಲ ಉಪಯೋಗ ಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನ । ಉಳಿದವಯವಗಳಲ್ಲೊಂದು ಅವಯವ ॥ 101

ಹೀಗೆ ದೇಹಸ್ಥಿತಿ ಬಾಬಾರದು । ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದೂ ।
ಅದಕೆ ವಿಷಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಎಂಬುದು । ಲವಮಾತ್ರವೂ ಇರಲಾರದು ॥ 102

ಸತ್ವರಜ ತಮಾದಿ ಗುಣಗಳು । ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೇ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರಲು ।
ಲೌಕಿಕದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಕಾರ್ಯಗಳ । ಯಾರು ತಾನೇ ನಿಲ್ಲಿಸುವರು ॥ 103

ನಿಃಸಂಗ ಚಿನ್ಮಯ ಆತ್ಮಾರಾಮ । ಕಾಮಕ್ರೋಧಗಳ ವಿಶ್ರಾಮಧಾಮ ।
ಬಾಬಾ ಸದೈವ ನಿಷ್ಕಾಮ । ಅವಾಪ್ತ ಕಾಮರು ಪೂರ್ಣತ್ವದಿ ॥ 104

ಅವರ ಮುಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಹೀಗೆ । ವಿಷಯಗಳೂ ಬ್ರಹ್ಮವೇ ಅವರಿಗೆ ।
ಪುಣ್ಯ ಪಾಪಗಳ ರಾಶಿಗೆ । ಪೂರ್ಣನಿವೃತ್ತಿ ಸ್ಥಾನ ಅವರು ॥ 105

ನಾನಾವಲ್ಲಿಯು ಏಳು ಎನಲು । ಗಾದಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು ಸ್ಥಳ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಲು ।
ದೇಹಾಭಿಮಾನತೆಯು ಯಾರೊಳು । ಇಲ್ಲ ವಿಷಮತೆಯು ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ಕೂಡ ॥ 106

ಇಹಲೋಕದಲಿ ಪ್ರಾಪ್ತವ್ಯವಿಲ್ಲ । ಪರಲೋಕಗಳಲೂ ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದುದೇನಿಲ್ಲ ।
ಲೋಕಾನುಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕೇವಲ । ಈ ಸಂತನು ಬಂದಿಹ ಭೂಮಿಗೆ ॥ 107

ಹೀಗೆ ಈ ಸಂತರು ಕರುಣಾಘನ । ಅವತಾರ ತಾಳುವದರ ಪ್ರಯೋಜನ ।
ಪರಾನುಗ್ರಹವಲ್ಲದೇ ಬೇರೇನು । ಪರಹಿತದಲಿ ಪೂರ್ಣರತರು ॥ 108

ಬೆಣ್ಣೆಯಂತಹ ಹೃದಯವುಳ್ಳವರು । ಅತೀವ ಮೃದು ಎಂಬರು ಕೆಲವರು ।
ಆದರೆ ಪರತಾಪದಿಂದ ಸಂತರು ದ್ರವಿಸುವರು । ನಿಜತಾಪದಿಂದ ಕರಗುವದು ಬೆಣ್ಣೆ ॥109

ತುಂಡು ಜೋಡಿಸಿದ ಕಫನಿಯ ವಸನ । ಗೋಣಿ ಚೀಲದ ಆಸನಾಸ್ತರಣ ।
ವೃತ್ತಿ ಶೂನ್ಯ ಅವರ ಮನ । ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದವರಿಗೇನು ॥ 110

ನೋಡಿ ಭಕ್ತರ ಭಾವದ ಕಡೆಗೆ । ಅದೊಂದು ಸಂಕೋಲೆ ಎಂದೆನಿಸಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ।
ಅದನ್ನು ತಳ್ಳುವರು ಮನಸಿನಿಂದಾಚೆಗೆ । ಅತ್ತ ಚಿತ್ತವನು ಹರಿಸರು ॥ 111

ಬಾಬಾ ಶಿರಡಿ ಸರೋವರದ ಕಮಲ । ಭಕ್ತರು ಸೇವಿಸುವರದರ ಪರಿಮಳ ।
ಅಭಾಗಿಗಳು ಮಾತ್ರ । ಕೆಸರು ಕಲಿಸುತಲಿರುವರು ॥ 112

ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳರು ಆಸನ । ಪ್ರಾಣಾಪಾನ ಇಲ್ಲವೇ ಇಂದ್ರಿಯದಮನ ।
ಮಂತ್ರ-ತಂತ್ರ ಇಲ್ಲವೇ ಭಜನ । ಕಿವಿಯೂದೂವುದೂ ಇಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ॥ 113

ಲೌಕಿಕದಲಿ ಕಾಣುವರು ಲೋಕಾಚಾರಿ । ಆದರೆ ಒಳಗಿರುವದೇ ಬೇರೆ ಪರಿ ।
ಅತ್ಯಂತ ಕುಶಲ ವ್ಯವಹಾರಿ । ಅಂಥ ಕುಸುರಿತನ ಅನ್ಯರಿಗೆ ಬರದು ॥ 114

ಭಕ್ತಾರ್ಥವಾಗಿಯೇ ಆಕಾರ ತಾಳಲು । ಅದಕಾಗಿಯೇ ಅವರ ವಿಕಾರಗಳು ।
ಇವೇ ಸಂತರ ಲೌಕಿಕಾಚಾರಗಳು । ತಿಳಿಯಿರಿದನೆಲ್ಲರು ನೀವು ॥ 115

ಸಾಯಿ ಮಹಾರಾಜ ಸಂತ ನಿಧಾನ । ಕೇವಲ ಶುದ್ಧ ಪರಮಾನಂದ ಸ್ಥಾನ ।
ಅವರಿಗೆನ್ನ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮನ । ನಿರಭಿಮಾನ ನಿರ್ಲೇಪ ॥ 116

ಪುಣ್ಯಪಾವನ ಸ್ಥಾನವಿದು । ಎಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರು ಬಂದರು ನಡೆದು ।
ಇಂಥ ನಿಧಾನ ದುರ್ಲಭವಿರುವದು । ಪೂರ್ವಸಂಚಿತ ಪುಣ್ಯವಿರದೆ ॥ 117

ಶುದ್ಧ ಬೀಜದೊಳಗಿಂದ । ರಸಭರಿತ ಫಲದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಅದರಿಂದ ।
ಈ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಉಕ್ತಿಯು ಶಿರಡಿಯ ಜನದ । ಪ್ರತ್ಯಯಕೇ ಬಂದಿತು ನಿಜವಾಗಿ ॥ 118

ಅವನು ಹಿಂದುವೂ ಅಲ್ಲ ಯವನ । ಇವನಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಆಶ್ರಮ ಇಲ್ಲ ವರ್ಣ ।
ಆದರೂ ಮಾಡಿದ ಸಮೂಲ ನಿಕೃಂತನ । ಭವವನು ನಿಃಸಂತಾನವಾಗಿಸಿ ॥ 119

ಅನಂತ ಅಪಾರ ಗಗನವೆಂತು । ಬಾಬಾರ ಚರಿತ್ರವು ಗಹನ ಇಂತು ।
ಅವರಿಗಲ್ಲದೇ ಬೇರಿನ್ನಾರಿಗಾದೀತು । ಅದರ ಯಥಾರ್ಥ ಆಕಲನ ॥ 120

ಚಿತ್ತದ ಕಾರ್ಯವೇ ಚಿಂತನ । ಚಿಂತನೆ ಬಿಟ್ಟು ಇರದು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ।
ವಿಷಯವನೇ ಚಿಂತಿಸಲು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅದರ ಚಿಂತನ । ಗುರುವಿನ ಚಿಂತನೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನೇ ಮಾಡುವದು ॥121

ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮಾಡಿ ಶ್ರವಣ । ಕೇಳಿದರೆ ಗುರು ಮಹಿಮಾನ ।
ಅದುವೇ ಸಹಜ ಸ್ಮರಣ ಸಹಜ ಭಜನ । ಸಹಜ ಕೀರ್ತನೆ ಸಾಯಿಯದು ॥ 122

ಪಂಚಾಗ್ನಿ ಸಾಧನಯಜ್ಞಯಾಗ । ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರ ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗ ।
ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವೀ ಪ್ರಯೋಗ । ಬೇರೆಯವರಿಗೇನುಪಯೋಗ ॥ 123

ಸಂತರ ಕಥೆಗಳೆಲ್ಲ ಹಾಗೆ । ಸತ್ಪಥವ ತೋರಿಸುವವೆಲ್ಲರಿಗೆ ।
ಪರಿಹಾರವಿದು ಭವಭಯದ ವ್ಯಥೆಗೆ । ನಿಜ ಪರಮಾರ್ಥವ ತೋರುವರು ॥ 124

ಸಂತಕಥಾಶ್ರವಣ ಮನನ । ಪರಿಶೀಲನೆ ಅಥವಾ ನಿಧಿಧ್ಯಾಸನ ।
ದ್ವಿಜ ಶೂದ್ರ ಅಥವಾ ಸ್ತ್ರೀ ಜನ । ಇದರಿಂದ ಪಾವನರಾಗುವರು ॥ 125

ಪ್ರೇಮವೇ ಇಲ್ಲ ಯಾರಲ್ಲಿ । ಅಂಥವರಿರುವರೇ ಜಗದಲ್ಲಿ ।
ಯಾರಿಗೆ ಯಾವುದರಲ್ಲಿ । ಅಧಿಷ್ಠಾನವಿರುವುದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ॥ 126

ಒಬ್ಬರ ಪ್ರೇಮ ನಿಧಾನ ಸಂತತಿ । ಇನ್ನೊಬ್ಬರದು ಧನ-ಮಾನ-ಸಂಪತ್ತಿ ।
ದೇಹ-ಗೇಹ-ಲೌಕಿಕ ಕೀರ್ತಿ । ವಿದ್ಯಾ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಲಿ ಯಾರಿಗೆ ॥ 127

ಯಾವ ಪ್ರೇಮವು ವಿಷಯದಲಿರುವದು । ಅದು ಎಲ್ಲ ಸೇರಿ ಒಂದುಗೂಡುವುದು ।
ಯಾವಾಗ ಹರಿಚರಣ ಆವಿಯಲಿ ಸುಡುವದು । ಆಗ ಭಕ್ತಿಯ ರೂಪದಲದು ಪ್ರಕಟವಾಗುವದು ॥128

ಅದಕಾಗಿ ದೇಹವ ಪ್ರಪಂಚಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿರಿ । ಚಿತ್ತವನು ಸಾಯಿ ಚರಣಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿರಿ ।
ಅದರಿಂದ ಅವರ ಕೃಪಾ ಪಾತ್ರರಾಗಿರಿ । ಇದೊಂದು ಸುಲಭ ಉಪಾಯವು ॥ 129

ಇಂಥ ಅಲ್ಪ ಸಾಧನದಿಂದ । ಮಹಲ್ಲಾಭ ಜನರಿಗಿದರಿಂದ ।
ಅದಕೇ ಔದಾಸೀನ್ಯ ಬೇಡ । ಈ ಶ್ರೇಯ ಸಂಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ॥ 130

ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಜನರಿಗೆ । ಅನಿಸಬಹುದು ಹೀಗೆ ।
ಅಲ್ಪೋಪಾಯದಲಿ ಮಹಲ್ಲಾಭ ಇರುವಾಗ್ಗೆ । ಬಹುಜನರು ಅದನು ಆದರಿಸರೇಕೆ ॥ 131

ಇದಕೊಂದೇ ಕಾರಣವಿರುವದು । ಭಗವತ್ಕೃಪೆ ಇಲ್ಲದೇ ಲಾಲಸೆ ಬಿಡದು ।
ಅದೇ ಕೃಪೆಯಾಗಲು ಭಗವಂತನದು । ಈ ಶ್ರವಣ ಲಾಲಸೆ ಉದಯಿಸುವದು ॥132

ಅದಕಾಗಿ ಹೋಗಿರಿ ಸಾಯಿಗೆ ಶರಣ । ಕೃಪೆ ಮಾಡುವನು ನಾರಾಯಣ ।
ಆದೀತು ಶ್ರವಣ ಲಾಲಸೆಯ ಜನನ । ಸ್ವಲ್ಪ ಸಾಧನ ಕೈಗೆ ದೊರಕುವದು ॥ 133

ಅದಕೆ ಗುರುಕಥೆಯ ಸತ್ಸಂಗ ಮಾಡಿಸಿ । ಸಂಸಾರದ ತೊಡಕು ಬಿಡಿಸಿ ।
ಇದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನ ಸಾರ್ಥಕಗೊಳಿಸಿ । ಮನದಿ ವಿಕಲ್ಪವ ತಾರದೆ ॥ 134

ಬಹುಚತುರತನವನು ಬಿಟ್ಟು । 'ಸಾಯಿ ಸಾಯಿ' ಎನ್ನಿರಿ ಯಾವತ್ತೂ ।
ಅದರಿಂದ ಈ ಭವ ಬಿಟ್ಟೀತು । ಸಂದೇಹ ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಹಿಡಿಯದಿರಿ ॥ 135

ಈ ಮಾತು ನನ್ನವಲ್ಲ । ಸಾಯಿ ಮುಖದಿಂದಲೇ ಬಂದುವೆಲ್ಲ ।
ತಿಳಿಯಬೇಡಿದನು ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ । ಇದರ ತೂಕವನು ಎಣಿಸದಿರಿ ॥ 136

ಕುಸಂಗದಿಂದ ಸರ್ವನಾಶ । ಮಹಾದುಃಖಕ್ಕೆ ಅದು ಅವಕಾಶ ।
ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆಯೇ ಸಾವಕಾಶ । ದುಃಖದ ದಾರಿ ತೋರಿಸೀತು ॥ 137

ಬಿಟ್ಟು ಒಬ್ಬ ಸಾಯಿಯನ್ನು । ಅಥವಾ ಹಿಡಿಯದೆ ಸದ್ಗುರುವನ್ನು ।
ಈ ಕುಸಂಗತಿಯ ಪರಿಮಾರ್ಜನವನು । ಮತ್ತಿನ್ನಾರು ಮಾಡಿಯಾರು ॥ 138

ಅಂತಃಕರಣ ಪೂರ್ವಕ ಗುರುಮುಖದಿಂದ । ಹೊರಟಂಥ ಗುರುವಚನದಿಂದ ।
ಭಕ್ತರೆ ಅವುಗಳ ಶ್ರವಣದಿಂದ । ಕುಸಂಗ ನಿರಸನವಾದೀತು ॥ 139

ಸೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ತುಂಬುವದು । ಸೌಂದರ್ಯಲೋಲುಪ ಮನ ಅಲ್ಲಿ ರಮಿಸುವರು ।
ಅದೇ ದೃಷ್ಟಿ ಯಾವಾಗ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗವದು । ಆಗ ಅದೇ ಸತ್ಸಂಗದಲಿ ರಮಿಸುವದು ॥ 140

ಸತ್ಸಂಗದ ಮಹಿಮೆ ಇಷ್ಟೊಂದು । ದೇಹಾಭಿಮಾನವನು ಸಮೂಲ ನಾಶಗೊಳಿಸುವದು ।
ಅದಕ್ಕೇ ಸತ್ಸಂಗಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆಯದು । ಸಾಧನವೇ ಇಲ್ಲಿದಕೆ ॥ 141

ನಿತ್ಯವೂ ಹಿಡಿಯಬೇಕು ಸತ್ಸಂಗ । ಉಳಿದ ಸಂಗಗಳೆಲ್ಲ ಸವ್ಯಂಗ ।
ಸತ್ಸಂಗ ಒಂದೇ ನಿರ್ವ್ಯಂಗ । ಅಂಗ ಪ್ರತ್ಯಂಗಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಿರ್ಮಲ ॥ 142

ಸತ್ಸಂಗ ದೇಹಾಸಕ್ತಿಯ ಬಿಡಿಸುವದು । ಇಷ್ಟೊಂದು ಬಲವದರಲ್ಲಿರುವದು ।
ಸಂಸಾರ ನಿರ್ಮುಕ್ತಿ ಆಗುವದು । ಒಮ್ಮಿದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿದರೆ ॥ 143

ಭಾಗ್ಯದಿಂದ ದೊರೆತರೆ ಸತ್ಸಂಗ । ಸಹಜ ಉಪದೇಶವದರಲಿ ಯಥಾಸಾಂಗ ।
ತತ್ಕ್ಷಣದಲೆ ದೂರಾಗುವದು ಕುಸಂಗ । ನಿಃಸಂಗದಲಿ ಮನ ತೊಡಗುವದು ॥ 144

ಪರಮಾರ್ಥದ ದಾರಿ ಹಿಡಿಯಲು । ವಿಷಯ ವಿರಕ್ತಿಯೊಂದೇ ಉಪಾಯವಿರಲು ।
ಸತ್ಸಂಗದ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಇರದಿರಲು । ಸ್ವರೂಪ ದರ್ಶನವಾಗದು ॥ 145

ಸುಖದ ಹಿಂದೆಯೇ ಬರುವದು ದುಃಖ । ದುಃಖದ ಹಿಂದೆ ಮತ್ತೆ ಸುಖ ।
ಜೀವ ಬಯಸುವದು ಸದಾ ಸುಖ । ದುಃಖದಿಂದ ದೂರಕೋಡುವದು ॥ 146

ಸನ್ಮುಖರಾಗಿರಿ ಇಲ್ಲವೇ ವಿನ್ಮುಖರು । ಆಗುವದನಾರು ತಪ್ಪಿಸುವರು ।
ಈ ಉಭಯ ಭೋಗಗಳ ಮೋಚಕರು । ಸಂತ ಸಜ್ಜನರ ಸಂಗ ಒಂದೇ ॥ 147

ಸತ್ಸಂಗದಿಂದ ದೇಹಾಭಿಮಾನ ನಶಿಸುವದು । ಸತ್ಸಂಗ ಜನ್ಮ ಮರಣವ ದಾಟಿಸುವದು ।
ಸತ್ಸಂಗದಿಂದ ಚೈತನ್ಯಘನ ಪ್ರಕಟವಾಗುವದು । ಗ್ರಂಥಿ ವಿಚ್ಛೇದನವೂ ತತ್ಕಾಲದಲಿ ॥ 148

ಉತ್ತಮಗತಿಯನು ಪಡೆಯಲು । ಸತ್ಸಂಗತಿ ಒಂದೇ ಪಾವನವಿರಲು ।
ಅನನ್ಯ ಭಾವದಿ ಶರಣು ಹೋಗಲು । ನಿಜ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ಪಡೆಯುವಿರಿ ॥ 149

ನಾಮವಿಲ್ಲ ನಮನವಿಲ್ಲ । ಭಾವವಿಲ್ಲ ಭಜನೆ ಇಲ್ಲ ।
ಸಂತ ಮಹಾರಾಜರ ಅವತಾರಗಳೆಲ್ಲ । ಅಂಥವರ ನಿಜ ಪರಾಯಣರಾಗಿಸಲು ॥ 150

ಗಂಗಾ ಭಾಗೀರಥಿ ಗೋದೆಯರು । ಕೃಷ್ಣೆ ಕಾವೇರಿ ನರ್ಮದೆಯರು ।
ಇವರೆಲ್ಲ ಇಚ್ಛಿಸುತಿರುವರು । ಸ್ನಾನಾರ್ಥ ಬಂದವರ ಪದಸ್ಪರ್ಶವಾಗಲೆಂದು ॥ 151

ಜಗದ ಪಾಪವ ತೊಳೆವರು ತಾವು । ಆದರೂ ನಿವೃತ್ತ ಅವರ ಪಾಪವು ।
ಆಗದೇ ಸಂತಪದ ಸ್ಪರ್ಶವು । ಎಂದಿಗೂ ಆಗದು ॥ 152

ಜನ್ಮಾಂತರದ ಭಾಗ್ಯ ಉದಯಿಸಿತು । ಮಹಾರಾಜ ಸಾಯಿಯವರ ಚರಣ ದೊರೆಯಿತು ।
ಜನ್ಮಮರಣವೆಲ್ಲ ನಿಂತು ಹೋಯಿತು । ಎಲ್ಲರ ಭವಭಯ ದೂರಾಯಿತು ॥ 153

ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಮನನ ಮಾಡುವಾ । ಮಾಡುತ್ತ ಒಂದಿಷ್ಟು ವಿಶ್ರಾಮ ಪಡೆಯುವಾ ।
ಮುಂದಿನ ನಿರೂಪಣವ ಮುಂದುವರೆಸುವಾ । ಇನ್ನು ಶ್ರೋತೃ ಜನಗಳೇ ॥ 154

ಹೇಮಾಡ ಶರಣ ಸಾಯಿಗೆ । ನಾನಂತೂ ಅವರ ಪಾದದ ತೊಡುಗೆ ।
ಕಥಾ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೇ । ಅಷ್ಟರಿಂದಲೇ ಸುಖಸಂಪನ್ನನಾಗುವೆ ॥ 155

ಎಂಥ ಮನೋಹರ ಮುದ್ದು ರೂಪವದು । ಮಶೀದಿಯ ಬಗಲಾಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ।
ಉದಿಪ್ರಧಾನ ಮಾಡುವದು । ಭಕ್ತ ಕಲ್ಯಾಣದುದ್ದೇಶವಿಟ್ಟು ॥ 156

ಸಂಸಾರ ಮಿಥ್ಯೆ ಎಂಬುದು ಯಾರ ಜ್ಞಾನ । ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದದಿ ಅಖಂಡಲೀನ ।
ಸದ್ದೈವ ಅರಳಿದ ಸುಮದಂತೆ ಮನ । ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮನವು ಅವರಿಗೆ ॥ 157

ಕಣ್ಣಿಗೆ ಜ್ಞಾನಾಂಜನವ ಹಾಕಲು । ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಜನಿಧಾನವ ತೋರಲು ।
ಸಾಯಿಯ ಮಹಿಮೆ ಇಂಥದಿರಲು । ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ವಂದನೆ ಅವರಿಗೆ ॥ 158

ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಅಂದ । ಅಂತರದಲಿಳಿಯಲು ಶ್ರವಣದ್ವಾರದಿಂದ ।
ನೈರ್ಮಲ್ಯವಾದೀತು ಹೃದಯಮಂದಿರದ । ಕಲಿಮಲವೆಲ್ಲವೂ ಕಳೆದುಹೋಗಿ ॥ 159

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ । ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದಿತೆ ।
ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೆ । ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ ಮಹಿಮಾನಂನಾಮ ದಶಮೋಧ್ಯಾಯಃ ಸಂಪೂರ್ಣಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

॥ ಶುಭಂ ಭವತು ॥